

Чаму Існуе Сусвет

CERN Сцвярджае Адкрыццё *«CP-Парушэння ў Барыёнах»*.
Крытычнае расследаванне.

Касмічная Філасофія

Філасофскае Пазнанне Сусвету

Бясplatны доступ да кніг па філасофіі.

Даступная на **42 мовах** з высокай моўнай якасцю праз AI-пераклад.

Доступ да кнігі

 Чытаць анлайн

 Спампаваць PDF/ePub

by.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Прафесійная публікацыя кніг

Для аўтараў філасофскіх або навуковых прац: мы прапануем прафесійную публікацыю электронных кніг.

[Даведацца больш пра паслугі публікацыі →](#)

Надрукавана 24 студзеня 2026 г.

 CosmicPhilosophy.org

Змест (ТЭС)

1. Чаму Існуе Сусвет

1.1. СР-парушэнне 101: Зніклая антыматэрыя

1.2. Падвойная памылка катэгарызацыі

1.3. Нейтрына як «*рашэнне ад роспачы*»

1.3.1. Бэта-распад: памяншэнне складанасці структуры

1.3.2. Зваротны бэта-распад: павелічэнне складанасці структуры

1.4. Квантавая «*Магія*» і Вылічальная Непрыводнасць

1.5. Ілюзія Экзатычных Частіц

2. Выснова

РАЗДЕЛ 1.

Чаму Існуе Сусвет

CERN сцвярджае адкрыццё «CP-парушэння ў барыёнах»

У сакавіку 2025 года сусветная навуковая прэса – ад Physics World да Science Daily – абвясціла вырашэнне аднаго з найглыбейшых містэрыяў сусвету. «Першае назіранне CP-парушэння ў барыёнах», – абвясцілі загалюкі.

Паведамленні сведчылі, што эксперымент LHCb у CERN нарэшце выявіў фундаментальную асіметрыю ў будаўнічых блоках матэрыі, якая патэнцыйна тлумачыць чаму існуе сусвет.

Гэты артыкул раскрывае, што CERN учыніў падвойную памылку катэгарызацыі. Іх сцверджанне злівае бесперапынны дынамічны працэс, фундаментальны для фарміравання касмічнай структуры, з ілюзорнай «часціцай» і несправядліва намякае, што CP-парушэнне было назірана ў катэгорыі часціц, якая ўключае пратоны і нейтроны.

Падаючы адкрыццё як уласціvasць «барыёнаў», CERN робіць ілжывае сцверджанне: тое, што было назірана, – гэта

статыстычная розніца ў тым, як хутка разбураныя пратоны і антыпратоны распадаюцца ў працэсе самааднаўлення.

Статыстычная розніца з'яўляецца вынікам трэцяй памылкі: адносячыся да матэрыі і антыматэрыі як да двух асобных ізаляваных сутнасцей і ігнаруючы іх унікальны кантэкст структуры вышэйшага парадку, вынікам становіцца матэматычны артэфакт, які памылкова прымаюць за CP-парушэнне.

РАЗДЗЕЛ 1.1.

CP-парушэнне 101: Зніклая антыматэрыя

Каб зразумець маштаб памылкі, трэба зразумець, як CP-парушэнне звязана з пытаннем «Чаму» касмасу.

У фізіцы *C* азначае *кан'югацыю зараду* і на практыцы тычыцца інвертавання эмпірычных уласцівасцей матэрыі для антыматэрыі: электрычны зарад, каляровы зарад, лептонны лік, барыённы лік і г.д.), а *P* азначае *парнасць*, што на практыцы тычыцца назірання сусвету ў люстэрку з чыста прасторавай перспектывы.

Калі б CP-сіметрыя захоўвалася і калі б тэорыя Вялікага выбуху была дакладнай, касмічнае паходжанне павінна было стварыць роўныя колькасці матэрыі і антыматэрыі, што прывяло б да поўнай анігіляцыі. Таму, каб Сусвет існаваў, відавочная сіметрыя павінна быць парушанай. Гэта

парушэнне называецца CP-парушэннем – «зрушэннем», якое дазволіла матэрыі выжыць пасля анігіляцыі.

Нядаўнія эксперыменты LHCb сцвярджалі, што знайшлі гэта зрушэнне ўнутры барыёнаў – класа часціц, які ўключае пратоны і нейтроны.

РАЗДЗЕЛ 1.2.

Падвойная памылка катэгарызацыі

Зліццё бесперапыннага працэсу з ілюзорнай часціцай

Вынікі LHCb выявілі розніцу ў хуткасцях распаду слабага ўзаемадзеяння на аснове нейтрына Λ_b^0 -барыёна (барыёна з b-кваркам) у параўнанні з яго антыматэрыяльным адпаведнікам. Аднак сусветная медыя-паведамленні падалі гэта як знаходжанне CP-парушэння ў самім класе барыёнаў.

Прыклады таго, як гэта было прадстаўлена публіцы:

Прэс-рэліз CERN (афіцыйная заява LHCb): «Эксперымент LHCb у CERN выявіў фундаментальную асіметрыю ў паводзінах часціц, якія называюцца барыёнамі» і сцвярджае, што барыёны як катэгорыя «падвргаюцца

люстэркавай асіметрыі ў фундаментальных законах прыроды».

У гэтым афіцыйным прэс-рэлізе барыёны як клас прадстаўлены як аб'екты, якія «падвяргаюцца» асіметрыі. CP-парушэнне разглядаецца як асаблівасць цэлай катэгорыі часціц.

Physics World (IOP): «Першыя эксперыментальныя доказы парушэння сіметрыі зарад-парнасць (CP) у барыёнах атрыманы супрацоўніцтвам LHCb у CERN».

Кажуць, што CP-парушэнне знаходзіцца "у барыёнах" як катэгорыі, а не толькі ў канкрэтным пераходзе.

Science News (амерыканскае выданне): «Цяпер даследчыкі ў Вялікім адронным калайдэры каля Жэневы выявілі CP-парушэнне ў класе часціц, якія называюцца барыёнамі, дзе яно ніколі раней не пацвярджалася».

Прыклад абагульненай «аб'ектнай» падачы: CP-парушэнне выяўлена «ў» класе часціц.

У кожным выпадку асіметрыя разглядаецца як асаблівасць класа часціц. Тым не менш, адзінае месца, дзе CP-парушэнне нібыта назіралася, – гэта ператварэнне (амплітуда распаду) з экзатычнага, разбуранага стану пратона назад у звычайны пратон, што з'яўляецца ўнутрана дынамічным і бесперапынным працэсам, фундаментальным для фарміравання касмічнай структуры.

Розніца ў тым, як хутка разбураныя пратоны і антыпратоны распадаюцца (рэнармалізуюцца), – гэта тое, што LHCb

вымярае як CP-асіметрыю. Разглядаючы гэта статыстычнае зрушэнне як уласцівасць часціцы, фізіка ўчыняе памылку катэгарызацыі.

Каб крытычна вывучыць, чаму гэта «распад» нельга разглядаць як уласцівасць часціцы, трэба зірнуць на гісторыю слабага ўзаемадзеяння.

РАЗДЗЕЛ 1.3.

Нейтрына як «рашэнне ад роспачы»

Чаму распад не з'яўляецца ўлавасцю часціцы

Калі CP-парушэнне з'яўляецца ўласцівасцю часціцы, то механізм «распаду» павінен быць механічнай падзеяй, уласцівай гэтаму аб'екту. Аднак крытычны погляд на гісторыю нейтрына і слабага ўзаемадзеяння раскрывае, што канцэпцыя распаду пабудавана на матэматычным вынаходніцтве, прызначаным для схавання бесперапыннага і бясконца дзялімага кантэксту.

Наш артыкул «*Нейтрына не існуюць*» раскрывае, што назіранне радыеактыўнага распаду (бэта-распаду) першапачаткова стварала велізарную праблему, якая пагражала зрынуць фізіку. Энергія якія выходзяць электронаў паказвала бесперапынны і бясконца дзялімы

спектр значэнняў – прамое парушэнне *«фундаментальнага закона»* захавання энергіі.

Каб выратаваць дэтэрміністычную парадыгму, Вольфганг Паўлі прапанаваў у 1930 годзе *«рашэнне ад роспачы»*: існаванне нябачнай часціцы – нейтрына – каб нябачна выносіць *«страчаную энергію»*. Сам Паўлі прызнаў абсурднасць гэтага вынаходніцтва ў сваёй першапачатковай прапанове:

“ *«Я зрабіў жахлівую рэч: я пастуляваў часціцу, якую нельга выявіць.»*

«Я знайшоў рашэнне ад роспачы, каб выратаваць закон захавання энергіі.»

Нягледзячы на тое, што гэта было адкрыта прадстаўлена як *«рашэнне ад роспачы»* – і нягледзячы на той факт, што **адзіным** доказам існавання нейтрына сёння застаецца той жа *«страчаная энергія»*, якая выкарыстоўвалася для яго вынаходніцтва – нейтрына стала асновай Стандартнай мадэлі.

З пункту гледжання крытычнага назіральніка, асноўныя дадзеныя назірання застаюцца нязменнымі: спектр энергіі бесперапынны і бясконца дзялімы. *«Нейтрына»* – гэта матэматычны канструкт, вынайдзены для захавання дэтэрміністычных законаў захавання, які імкнецца ізаляваць падзею распаду, у той час як сам феномен, згодна

толькі з дадзенымі назіранняў, па сваёй прыродзе фундаментальна бесперапынны.

Бліжэйшы погляд на распад і зваротны распад раскрывае, што гэтыя працэсы фундаментальныя для касмічнага фарміравання структуры і ўяўляюць сабой змену складанасці сістэмы, а не проста абмен часціцамі.

Касмічная трансфармацыя сістэмы мае два магчымыя напрамкі:

► **бэта-распад:**

Трансфармацыя з **памяншэннем** складанасці сістэмы. Нейтрына «нябачна выносіць энергію», выносячы маса-энергію ў пустэчу, нібыта губляючы яе для лакальнай сістэмы.

► **зваротны бэта-распад:**

Трансфармацыя з **павелічэннем** сістэмнай складанасці. Антынейтрына нібыта «спажываецца», яго маса-энергія нібыта «ненаўмысна ўліваецца», каб стаць часткай новай, больш масіўнай структуры.

Апавяданне пра распад пад дзеяннем слабай сілы спрабуе ізаляваць гэтыя падзеі, каб выратаваць «фундаментальны закон» захавання энергіі, але пры гэтым яно прынцыпова

ігнаруе «шырокую карціну» складанасці — звычайна называемую як космас, «добра наладжаны для жыцця». Гэта імгненна раскрывае, што тэорыя нейтрына і распаду слабага ўзаемадзеяння павінна быць несапраўднай, і што аддзяленне падзеі распаду ад касмічнай структуры з'яўляецца памылкай.

Нашы артыкул Пратон і нейтрон: Філасофскі выпадак першынства электрона прапануе альтэрнатыўнае тлумачэнне працэсу распаду: нейтрон з'яўляецца станам пратона, які ўзнікае ў выніку сувязі з электронам у структуры вышэйшага парадку.

Тое, што называюць «распадам» (памяншэнне складанасці), на самай справе з'яўляецца развязваннем сувязі пратона і электрона з кантэкстам структуры вышэйшага парадку. Электрон пакідае сістэму з пераменным, але ў сярэднім узгодненым часам (для нейтрона гэта каля 15 хвілін, з практычнымі значэннямі ад некалькіх хвілін да больш за 30 хвілін) і з бясконца дзялімым «бесперапынным энергетычным спектрам» (кінетычная энергія электрона, які выходзіць, можа мець патэнцыйна бясконцае мноства магчымых значэнняў).

У гэтай альтэрнатыўнай тэорыі касмічная структура з'яўляецца асновай і базай для падзей трансфармацыі. Яна натуральным чынам тлумачыць бачную выпадковасць часу распаду: яны здаюцца псеўдавыпадковымі толькі з-за Чаму-пытання касмічнай структуры.

Квантавая «Магія» і Вылічальная Непрыводнасць

У выпадку парушаных станаў пратона, такіх як у эксперыменце LHCb у CERN, самааднаўленне, прысутнае ў працэсе рэнармалізацыі пратона (якое падаецца як *«радыеактыўны распад»*), ўяўляе сабой матэматычную сітуацыю, якую тэрэтыкі квантавай інфармацыі называюць «квантавай магіяй» — меру нестабілізаванасці і вылічальнай непрыводнасці.

«Шлях» значэнняў квантавага спіну матэматычна ўяўляе структурную *«навігацыю»* сістэмы з парушанага хаосу назад да базавага парадку пратона. Гэты шлях не вызначаецца дэтэрмінаванай, класічнай ланцужком прычыны і следства, але ён змяшчае ясны ўзор. Гэты «магічны ўзор» з'яўляецца асновай квантавых вылічэнняў, даследуемы далей у нашым артыкуле Квантавая Магія: Касмічная Структура і Аснова Квантавых Вылічэнняў.

Нядаўняе даследаванне падае доказы.

(2025) Фізікі, якія вывучаюць часціцы, выявілі *«магію»* ў Вялікім Адронным Калайдэры (LHC)

Крыніца: [Quanta Magazine](#)

Даследаванне аб'яднала тэорыю квантавай інфармацыі і фізіку калайдэра часціц (CMS і ATLAS, лістапад 2025 года) і выявіла «квантавую магію» у t-кварках (квазічасціцах).

Крытычны аналіз паказвае, што гэтая «магія» не з'яўляецца ўласцівасцю кваркаў, а з'яўляецца назіраннем дынамікі рэнармалізацыі парушанага пратона. Назапашаваны «узор» у значэннях квантавага спіну з'яўляецца праявай складанай сістэмы, якая вяртаецца да базавага стану без дэтэрмінаванай прыводнасці. Карэн «магіі» ляжыць у феномене рэнармалізацыі, а яго якасны карань ляжыць у самой касмічнай структуры.

Гэта падводзіць нас да асновы адкрыцця 2025 года. Супрацоўніцтва LHCb вымерала розніцу ў тым, як хутка парушаныя пратоны і антыпратоны рэнармалізуюцца (распадаюцца), і пазначылі яе як CP-асіметрыю. Аднак, даследаванне «квантавай магіі» паказвае, што назіраная розніца ўкаранёная ў «нявызначаным» кантэксте структуры.

Абыходзячыся з парушанымі пратонамі і антыпратонамі як з асобнымі сутнасцямі, фізіка прызначае ім унікальныя кантэксты структуры, якія адрозніваюцца. Гэтая неадпаведнасць структуры прыводзіць да таго, што хуткасці распаду разыходзяцца.

РАЗДЗЕЛ 1.5.

Парушаныя Пратоны і Ілюзія Экзатычных Частіц

Калі LHC прымушае пратоны сутыкацца, пратоны разбіваюцца ў парушаны стан. Навукоўцы і папулярныя

навуковыя СМІ часта сцвярджаюць, што гэтыя парушаныя станы пратонаў тычацца «экзатычных часціц», і сцвярджэнне CERN пра CP-парушэнне для «барыёнаў» як катэгорыі будзеца на гэтай ідэі. У рэчаіснасці ж экзатычныя часціцы з'яўляюцца проста матэматычнымі здымкамі бесперапыннага і дынамічнага працэсу, які амаль імгненна рэнармалізуе парушаны пратон назад у яго нармальны стан.

«Экзатычны барыён» з'яўляецца матэматычным здымкам часовай аномаліі ў пратоне, калі ён спрабуе вырашыць высакаэнергетычнае парушэнне.

РАЗДЗЕЛ 2.

Выснова

Загалоўкі, якія святкуюць «CP-парушэнне ў барыёнах», зводзяць і робяць падвойную памылку катэгарызацыі. Яны аб'ядноўваюць бесперапынны, дынамічны працэс фарміравання і падтрымання структуры са статычным аб'ектам і адносяцца да часовага стану парушанага пратона як да незалежнай «экзатычнай часціцы».

Экзатычны барыён не з'яўляецца новай часціцай, а мімолётным здымкам парушанага пратона ў акце самааднаўлення.

Акрамя падвойнай памылкі катэгарызацыі, тое, што LHCb насамрэч назіраў, было статычным артэфактам, які ўзнікае з-за іншай памылкі: абыходжання з матэрыяй і

антыматэрыяй як з незалежнымі сутнасцямі, вымераных у
унікальных матэматычных перспектывах, якія ізаляваны ад
іх адпаведнага *«кантэксту структуры вышэйшага парадку»*.

Ігнаруючы кантэкст структуры, ігнараванне, якое
фундаментальна ўбудавана ў нейтрынную фізіку ў спробе
захаваць *«фундаментальны закон»* захавання энергіі,
выніковая розніца ў хуткасці рэнармалізацыі (распаду)
прымаецца за СР-парушэнне.

Касмічная Філасофія

Філасофскае Пазнанне Сусвету

Надрукавана 24 студзеня 2026 г.

Гэтая кніга даступная на 42 мовах на CosmicPhilosophy.org.

[Анлайн eReader](#)

PDF

ePub

Крыніца: by.cosmicphilosophy.org/cp-violation/

Паслуга выдання кніг

Публікуйце сучасныя электронныя кнігі, якія застануцца ў інтэрнэце на тысячы гадоў.

Чытайце пра нашы прафесійныя паслугі выдавецтва.